

Consell Social de la URV: superar la limitació amb l'acció

Treballem per consolidar un contacte directe amb les organitzacions socials de casa nostra, incrementant-ne la implicació en activitats universitàries i situant la URV com a espai d'intercanvi i debat obert

La feina amb el personal de la URV ha avançat en aspectes com l'excel·lència professional, el reconeixement i la captació de talent

El sistema universitari espanyol encara busca l'encaix real de les funcions dels Consells Socials dins del marc normatiu (amb competències sovint poc definides i recursos econòmics modestos). La nova Llei orgànica del sistema universitari (LOSU) atribueix als consells socials un paper central en la connexió entre universitat i societat, i estableix l'obligació d'elaborar un Pla Triennal d'Actuacions. En aquest context, doncs, el Consell Social de la Universitat Rovira i Virgili ha volgut superar les indefinicions i les limitacions, treballant per donar resposta a les exigències –socials i legals–, per tal d'avançar. Per això, tot i fer pública la nostra disconformitat amb el marc operatiu que ens regula, no hem volgut que això fos excusa per deixar d'insistir en la nostra funció i ser un estímul constant per desplegar compromís, acció i sentit de servei públic.

El Consell Social de la URV ha donat compliment al mandat de disposar d'un pla que defineixi les nostres actuacions, l'ha coordinat amb el planejament estratègic dels òrgans de govern de la URV –dels que també en parlarem en altres articles–, i ha esdevingut el primer del sistema universitari català i el tercer de l'Estat a aprovar aquest instrument d'acció, amb voluntat d'anar més enllà del formalisme i traduir-lo en impacte real a la universitat i a la societat. Per això ara, davant les pròximes eleccions al Rectorat de la URV, amb el desplegament avançat del Pla, i amb prop de quatre-centes accions executades en només dos anys, creiem que és el moment oportú per a fer una primera valoració pública abans de presentar el balanç detallat als òrgans de govern de la Universitat, i retre comptes a la societat que ens legitima i ens dona sentit.

JOSEP POBLET TOUS
President del Consell Social de la Universitat Rovira i Virgili

El Pla Triennal, aprovat el 2024 i estructurat en cinc eixos principals –institucions, organitzacions socials, teixit productiu, estudiantat i personal de la URV–, ha orientat una acció persistent i coherent. Les actuacions amb institucions públiques han permès reforçar la presència de la URV com a referent de coneixement i enfortir el diàleg entre gestors públics i món acadèmic.

En paral·lel, treballem per consolidar un contacte directe amb les organitzacions socials de casa nostra, incrementant-ne la implicació en activitats universitàries i situant la URV com espai d'intercanvi i debat obert. Aquesta aproximació genera projectes compartits i reforça la percepció que la universitat és, sobretot, un agent de progrés social.

Pel que fa al teixit productiu, constatem la dificultat generalitzada a Catalunya per apropar molt més les empreses a la universitat. I la URV no n'és l'excepció. Existeixen, però, excepcions prestigioses, de referència, com és el cas de la formació dual universitat-empresa, on la URV i les empreses col·laboradores sobresurten amb èxit en el panorama català, espanyol i europeu. Tanmateix, no ens podem quedar aquí. Ni tampoc ens podem limitar a reclamar repetidament uns recursos provinents de les administracions públiques que no arribaran. Ni podem esperar més temps perquè es reconegui la singularitat de la nostra universitat, els seus constants creixements de matrícula i la dificulta situació econòmica de moltes famílies que envien els seus fills i filles a les nostres aules. Hem

d'obrir noves estratègies, hem d'enfocar la nostra capacitat de donar serveis de qualitat cap al teixit productiu de la nostra regió. Serveis que ho seran en benefici de la competitivitat de les nostres empreses, i que al mateix temps han d'aportar uns ingressos rellevants a la nostra universitat. Des del Consell Social ens hi implicarem a fons, i tant com faci falta, amb el convenciment que l'èxit no vindrà per un sol gran acord, sinó per un canvi de mentalitat col·lectiva.

Un dels eixos més sensibles és l'estudiantat, i aquí l'acció del Consell Social ha anat al cor del que entenem més prioritari de la nostra missió: evitar que cap estudiant hagi d'abandonar els estudis per motius econòmics existents, o sobrevinguts, i garantir la igualtat d'oportunitats. Aquest compromís no és retòric, ja que es tradueix en ajuts i beques que, de manera concertada, en el cas de les beques, amb Repsol i la Diputació de Tarragona, esdevenen fonamentals per a garantir el principi de no exclusió i d'igualtat d'oportunitats. El Pla també ha apostat pel sentiment de pertinença, la incorporació a la universitat de les persones amb alguna discapacitat, les persones tutelades, la participació d'associacions d'estudiants i la lluita contra qualsevol forma de discriminació, contribuint a fer una URV més cohesionada i socialment responsable. Una universitat jove, moderna, inclusiva i que té en compte a les minorïes.

Finalment, el treball amb el personal de la URV ha avançat en aspectes com l'excel·lència professional, el reconeixement i

la captació de talent. En un moment de transformació profunda del món universitari, cuidar les persones que el fan possible és una condició imprescindible per garantir-ne la qualitat.

Tot plegat evidència una idea central: amb visió, constància i voluntat de servei, fins i tot amb competències limitades, es poden generar canvis significatius. El Consell Social de la URV aprofita les eines disponibles, trenca complicitats i actua amb una mirada ampla, vinculant universitat i societat de la manera més efectiva que ens és possible.

Encara queda molt camí per recórrer, i el balanç definitiu, tal com s'ha dit, arribarà als òrgans de govern de la nostra universitat amb el rigor i la precisió que correspon. Però aquesta primera valoració ja permet afirmar que el Pla Triennal és un instrument útil i viu. I que, malgrat les limitacions normatives i econòmiques, el Consell Social demostra que la seva funció no només és necessària, sinó estratègicament imprescindible per garantir una universitat més oberta, més transformadora i més connectada amb la seva societat. I en aquest sentit, demanem als candidats al Rectorat el seu compromís futur davant de les instàncies adequades –Govern i Parlament–, en la definició del paper i la potenciació dels Consells Socials al servei de la universitat. Una universitat pública forta requereix una societat que l'acompanyi. I un Consell Social actiu, responsable i compromès és una de les millors garanties perquè aquest vincle continuï creixent. En això estem!

